

[Ragnhild Andersen.]

mange Hensyn at tage, og derfor bliver jeg ikke forbavset over, at Regeringen har den Opfattelse, at en omfattende statistisk Undersøgelse skal fremskaffes, før man kan vide, hvor man er henne.“ Yderligere udtalte den højtærede Socialminister:

„Jeg har den Glæde at kunne meddele, at vi inden for Venstrepartiet i den Venteperiode, der har været, hvor vi ingen Regering har haft, og hvor Rigsdagen har ligget nogenlunde stille, har arbejdet en hel Del med alle de Forhold, der knytter sig til en Ændring af Fradragsreglerne.“

og videre:

„Her er Spørgsmaalet om Fradragsreglerne netop ret vigtigt og noget, som ganske givet maa tages op til Revision inden længe, fordi der melder sig saa mange Urimeligheder, naar Forholdene har artet sig, som de har gjort de senere Aar.“

Enhver, som læser dette Indlæg, vil vel forestille sig, at netop den højtærede Socialministers Parti stod særlig rustet til straks at revidere Folkeforsikringsloven og forbedre den, for det første fordi man var klar over Nødvendigheden heraf, og for det andet fordi man havde benyttet Tiden, hvor der ikke var noget at bestille paa Rigsdagen, til at forberede et Lovforslag, netop hvad denne Lov angaar. Vi andre, der i denne Periode ikke havde Lejlighed til slige fornuftige Forberedelser, kunde nok ønske, at vi havde haft det.

Adel forpligter jo, saadan tror jeg i hvert Fald, at Rentenyderne ser paa det, og derfor vil det uden Tvivl for dem være en stor Skuffelse, naar de erfarer, at Beløbet, som er foreslaaet, og som jo er foreslaaet fra Rentenydernes egen Side, ikke kan bevilges i den Størrelse, det er foreslaaet. I Virkeligheden er det jo et lille Forslag; de 100 og 170 Kr., der er Tale om i Forslaget, er Beløb, for hvilke der sandelig ikke kan gives mange ekstra Fordele til Alders- og Invalidere. Det kan man tale med om, naar man skal købe ind. Hvad enten det saa er Tøj eller andre Ting, der skal købes ind til den daglige Husholdning, vil det være meget lidt, man kan købe for dette lille Beløb.

Det Forslag, vort Parti har stillet, er en midlertidig Nødhjælp, en Haandsrækning, som ikke er stor, og som ikke yder Retfærdighed — dette vil først ske, naar hele Spørgsmaalet om Revision af Folkeforsikrings-

loven er løst paa tilfredsstillende Maade —, men Forslagets Gennemførelse vil dog betyde en Hjælp for mange af vore daarligst stillede Medborgere. Vi har foreslaaet de samme Beløb som i Sommer samt ligeledes de 20 Kr. til de Rentenydere, der er anbragt paa Hjem, og vi har foreslaaet, at Beløbet skal udbetales inden Jul, saa ogsaa de gamle og de syge skal kunne fejre den første Jul i Friheden uden at mangle det mest nødvendige. Men lad mig endnu en Gang tilføje, at vort Partis Haab er, at Arbejdet med Revisionen af Folkeforsikringsloven fremmes mest muligt, saa Rentenydernes Kaar bliver retfærdige, for det er de ikke i Dag. Der maa ikke igen gaa, som der er gaaet fra i Sommer, et halvt Aar eller mere.

Forslaget, der ligger paa Bordet, vil jeg give min varmeste anbefaling. Jeg er glad for, at den højtærede Socialminister udtalte, at ogsaa han er af den Opfattelse, at Beløbet, hvilken Størrelse det høje Folketing saa vil ansætte det til, vil blive skattefrit, men jeg vil dog gerne fastholde, at skal Beløbet have nogen Rimelighed, saa maa det holdes i den Højde, som her er foreslaaet.

Til Slut synes jeg det kunde være nyttigt at henvise til, hvad den højtærede Minister i Sommer, da Talen netop var om Rentenydernes Kaar, udtalte i samme Anledning. Den højtærede Minister sagde:

„Det kan ikke nytte at holde Taler om det, som engang skal komme. Jeg tror, de fleste af dem, der har Rentenydernes Kaar i disse Aar, vil sige, at vi kan godt holde mange Taler, men det er ikke det, der er det afgørende.“

Det er ogsaa min og mit Partis Opfattelse, at Taler og Løfter fylder for lidt baade i Spisekammeret og i Kakkelovnen og i Klædeskabet. Lad os handle, lad os handle hurtigt, lad os inden Jul faa gennemført Lovforslaget i den foreliggende Form, saaledes at Alders- og Invalidere rentenyderne faar en lille Nødhjælp, og lad os hurtigst muligt faa gennemført en virkelig Revision af denne Lovgivning. Alders- og Invalidere rentenyderne trænger til det.

Med disse Ord vil jeg anbefale Lovforslaget.

Rasmus Hansen: Det foreliggende Lovforslag vil være sikker paa Velvilje fra min Gruppens Side. Forslaget er, saaledes som det allerede er blevet fremhævet, i Overensstemmelse med et Ønske fra Alders- og Invalidere rentenydernes Landssammenslutning, og det maa, naar man tager i Betragtning de Kaar, som Rentenyderne har og har haft